

מכון "הלכות שבת לג' חדשים" – ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" במעגל ג' חדשים – עמוד אחד ליום
שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך אורח חיים – מתבר עם דמ"א!"

גליון ס"ז – ו כסלו – ו אדר – ו סיון – ו אלול

אחי אהובי, זכור! אליהו הנביא הבטיח לנו:

תנא דבי אליהו – כל השונה הלכות בכל יום, מובטח לו שהוא בן עולם הבא!

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד, פדי שוביאני התלמוד לידי מעשה, ולידי מדות ושרות, ולידי ידיעת התורה. והריני עושה לשם יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחדים ואהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביהודא שלים בשם כל ישראל.

המשך סימן שיח – דין המבשל בשבת

ט. כלי ראשון (פירוש הכלי שמשמש בו על האש) אפילו
לאחר שהעבירוהו מעל האש מבשל כל זמן שהיד סולדת
בו לפיכך אסור ליתן לתוכו תבלין אבל מלח מותר ליתן
לתוכו כיון שהעבירו מעל האש דצריכא מלחא בישולא
כבשרא דתורא ויש מי שאוסר לתת לתוך כלי זה בשר
מלוח אפילו הוא של שור. הגה: ונראה לי דכלא מלוח נמי
אסור אלא דנקט מלוח דבלאו הכי אסור משום דם שבו ויש
אוסרים לתת מלח אפילו בכלי שני כל זמן שהיד סולדת בו
והמחמיר תבוא עליו ברכה (מוספות ומדלי פרק כ"ה) ואם עבר
ונתן מלח אפילו בכלי ראשון אפילו הוא על האש שעבד
איסורא מותר המאכל דהמלח בטל על גבי המאכל (גיט יוסף
גס שנוי הלקט):

י. אסור ליתן תבלין בקערה ולערות עליהן מכלי ראשון:

יא. אמבטי (פירוש כלי שרוחץ בו) של מרחץ שהיא מלאה מים
חמין (אף על פי שהיא כלי שני) (מוספות ור"ט וטור) אין
נותנין לה מים צונן שהרי מחממן הרבה אבל נותן הוא
ממים חמין שבוה האמבטי לתוך אמבטי אחר של צונן:

יב. מיחם שפינה ממנו מים חמין מותר ליתן לתוכו מים צונן
(מרובים) כדי להפשירן ומותר לצוק מים חמין לתוך מים
צונן או צונן לתוך חמין והוא שלא יהיו בכלי ראשון מפני
שמתחממן הרבה. הגה: ואם המים מרובים כל כך שאי
אפשר שיתבשלו רק שיפיגו צנתן אפילו בכלי ראשון שרי רק
שלא יהיה על האש (טור):

יג. מותר ליתן קיתון של מים או של שאר משקים בכלי שני
שיש בו מים חמין אבל בכלי ראשון אסור:

יד. מותר ליתן קיתון של מים או שאר משקים כנגד האש
להפיג צנתן ובלבד שיתנם רחוק מהאש בענין שאינו יכול
להתחמם באותו מקום עד שתהא היד סולדת (פירוש
מתחממת ונכוית) בו דהיינו מקום שכריסו של תינוק נכוית
בו אבל אסור לקרבו אל האש למקום שיכול להתחמם

שתהא היד סולדת בו ואפילו להניח בו שעה קטנה שתפיג
צנתו אסור כיון שיכול להתבשל שם. הגה: והוא הדין
בפירות או שאר דברים הנאכלים כמות שהן חיינ (מלמי פרק
כ"ה ועיין לעיל סוף סימן רנ"ד):

טז. דבר שנתבשל כל צרכו והוא יבש שאין בו מרק מותר
להניחו כנגד המדורה אפילו במקום שהיד סולדת בו.
הגה: ואפילו נצטנן כבר אבל אם הוא רותח אפילו בדבר שיש
בו מרק מותר ויש מקילין לומר דכל שאין נותנו על גבי האש
או הכירה ממש רק סמוך לו אפילו נצטנן מותר (המגיד פרק
כ"ו) ונהגו להקל בזה אם לא נצטנן לגמרי וכמו שכתבתי לעיל
סימן רנ"ג:

טז. מותר ליתן אינפאנדא כנגד האש במקום שהיד סולדת
ואף על פי שהשומן שבה שנקרש חוזר ונימוח. הגה: וכל
שכן קדירה שיש בה רוטב שנקרש שכשהשומן נימוח אינו
בעין דשרי (כ"ז ירוסם חלק ג') ויש מחמירין (כ"ז פרק גמא טומנין)
ונהגו להתמיר מיהו במקום צורך יש לסמוך אסברא ראשונה:

יז. אסור ליתן צונן (על המיחם) אפילו להפשיר כל שהמיחם
חם כל כך שאילו היה מניחו שם הרבה היה בא לידי
בישול דהיינו שיהיה יד סולדת בו שדין מניח על גבי
מיחם כדין מניח כנגד המדורה ואם אינו חם כל כך
מותר:

יח. האלפס והקדירה שהעבירן מרותחין מעל גבי האור אם
לא נתבשל כל צרכו אין מוציאין בכף מהם שנמצא מגיס
ואיכא משום מבשל ואם נתבשל כל צרכו מותר אבל צמר
ליורה אף על פי שקלט העין אסור להגיס בו (פירוש לנענע
אותו בכף). הגה: ולכתחלה יש ליוזר אף בקדירה בכל ענין
(פסקי מהרי"ו):

יט. אסור לטוח שמן ושום על הצלי בעודו כנגד המדורה
אפילו נצלה הצלי מבעוד יום דמכל מקום יתבשל השום
והשמן:

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך או"ח "הלכות שבת" מחולק לג' חדשים, עמוד אחד ליום, כך יגמור כל "הלכות שבת" בכל תקופת השנה
שהיא ג' חדשים, ויזכה שימחלו לו כל עוונותיו. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים
להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה", וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים.

אתה רוצה להיות בן עולם הבא? – אזי תצטרף תיכף ומיד ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" בג' חדשים. [גליון סו]